

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofurti ad Moenvm, 1665

XLVII. De Supplicantibus.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

XLVII.

DE SUPPLICANTIBUS.

Suscipiuntur complura Negotia & Inventa mala; & Petitiones private bonum corruptum publicum. Suscipiuntur etiam complura Negotia in se bona, sed animo non bono: intelligo, non solum corrupto, sed etiam callido; absque ulla perficiendi Negotij intentione. Non defunt, qui Petitiones in manus tuas recipiunt, & operam avide pollicentur, quibus tamen, ut cum effectu procedant, cura non est: verum si animadventant, rem aliorum conatus successuram, ipsi quoque gratiam aucupabuntur; aut certe mercedem aliquam secundariam captabunt, aut denique Supplicantis spes, dum negotium veritutem, in usum proprium convertent. Alii Petitiones amplectuntur, eo solum animo, ut negotiis aliorum, que simul tractantur, impedimenta injiciant: vel ut aliquid obiter deferant & informent, cujus alias prætextum idoneum parare non potuerint; de Petitione ipsa, cum sibi hoc modo consulerint, nihil solliciti: vel generaliter, ut per aliorum negotia negotiis suis pontem sternant. Imo & alii tam mala fide agunt, ut Petitiones suscipiant consilio deliberato eos destituenti, quod Competitori aut Adversario gratificantur.

Certe si quis rem perpendat, comitarur omnem Petitionem ius quoddam, vel æquitatis, si sit petitio Justitiae; vel meriti, si sit petitio Gratiae. Si quem moveat inclinatio propria, ut parti iniquiori favet; in causa Judiciali, utatur potius auctoritate sua, ut rem componat, quam ut obtineat. Si quem moveat inclinatio propria, ut favore suo minus meret, impetrat, in Cœla Gratia; abstineat saltem ob omni eahum, & maledicētia, & in melius merentem. Petitiones, quas ipse non fatis intelligis, Amico alicui fido & sagaci demanda; qui referat, in ejusmodi sunt, quas salvo honore promovere possis: verum prudenti & anxi judicio Amicus ille diligendus; alias quidlibet tibi imponet Supplicates, his temporibus, adeo mora & procrastinationibus cruciantur, ut Veracitas & Candor, vel in negotium primitus recusando; vel in successum ejus qualem animo simplici referendo; vel in gratiam non ultra quam pars est captando; res facta sit non solum laudabilis, verum etiam gratiola. In Petitionibus Gratiae, prima Petitionis oblatio, nullius debet esse momenti; Eo usque Supplicantis fides, in re illa patefacienda, valere posuit, ut si notitia ejus aliunde quam per eum haberet non potuisse, hoc ei fraudi non sit, sed potius remuneretur. Valorem ejus, quod petitur, ignorare, imperitia quædam est; non fecus ac, æquitatem ejusdem oscitante prætervehi, malam arguit conscientiam. Petitiones sedulo occultare, non modicum prodest ad obtainendum; Spes enim jaçare, Competitorum licet alios detergere possit, alios tamen acuet, & excitabit. Verum temporum opportunitates, ante omnia, in Petitionibus valent. Temporum, inquam, non tantum respectu eorum, in quorum potestate positum est, Petitiones vel rejicere, vel concedere; verum etiam respectu eorum, à quibus juste metuendum, ne se illis opponant. Is delectu ejus cui Petitionis tua curam demandes, respicias magis aptitudinem, quam amplitudinem; atque eum potius adhibe, qui paucioribus negotiis se immisceret, quam qui omnia amplectitur. Dene-

gata Petitionis iteratio concessioni ipsi quandoq; equipollent; modo quis se, nec animo dejectum, nec male affectum, ostendat. *Iniquum petas, ut e quum feras;* Regula non mala, ubi quis gratia floreat: Alias enim consilium foret, gradibus quibusdam, ad id quod petis, ascendere, & aliquid saltēm impetrare: Qui enim in principio, Supplicantis erga te studium amittere non dubitas; et in fine, & studium Supplicantis & beneficium, prius collatum, simul amittere non sustinebit. Nihil tam leve videtur, quam viros præpotentes de Literis suis interpellare; cum tamen, si Litera illa in causis minus honestis & justis volente, tantum de existimatione scribentis depereat. Non inventur in Rebus publicis perniciosus hominum genus, quam generales isti Petitionum Concinnatores, Etenim pestes plane sunt & lues negotiorum publicorum.

XLVIII.

DE STUDIIS, ET LECTIONE

LIBRORUM.

STUDIA & LECTIONES LIBRORUM, aut Meditatio-
num voluptatis, aut Orationis ornamento, aut Negotiorum subdilio inserviūt Uſus eorum, quatenus ad voluptatem, in secessu & otio inprimis percipitur: Quatenus ad Orationis ornamenta, in sermone tam familiari, quam solenni, locum habet: Quatenus vero Negotiorum subsidium, huc spectat, ut accuratiore judicio res & suspician-
tur & disponantur. Etenim homines, rerum gerendarum gnosi, ad negotia exequenda idonei fortal-
sunt; & in specialibus judicio non malo utun-
tur: verum Consilia de Summis rerum, corumque
Inventio & Administratio recta, felicis à Literis
promanant. Temporis nimium in Lectione &
Studii terere, speciosa quædam socordia est; illidem ad Ornatum mollius abuti, affectatio mera est, quæ se ipsam prodit; De rebus autem, ex Regulis Artis judicare, Scholam omnino sapit, nec be-
ne succedit. Naturam Literæ perficiunt, ab experientia autem ipsæ perficiuntur. Dotes enim naturales, instar plantarum sunt, sponte provenientia-
rum, que culturam & falcam artis desiderant: Literæ, è contra generalia nimis præcipiunt, nisi ab experientia determinantur. Callidi Literæ conte-
mnuunt; simplices admirantur; prudentes, opera
earum, quantum par est, utuntur. Neque enim Literæ verum sui ultimis satis edocent; Sed hec res prudenter quædam est, extra eas & supra casas sita, obseruatione tautum comparata. Libros non legas a-
nimō contradicendi, & disputationum prælitis cō-
certandi; neque rursus omnia pro concessis acci-
piendi, aut in verba auctoris jurandi; neque deniq; in sermonibus te venditandi; sed ut addiscas,
ponderes, & judicio tuo aliquatenus utaris: Sunt
Libri, quos leviter tantum degustare cōvenit; sunt
quos deglutire, cur simque legere oportet; sunt de-
nique, sed pauci admodum, quos ruminare & dige-
re par est: Hoc est, Libri quidam per partes ta-
tum inspiciendi; alii perlegendi quidem, sed non
multum temporis in illidem evolvendis, insumen-
dum; alii autem pauci diligenter evolventi, & ad-
hibita attentione singulari. Invenies etiam Libros
haud paucos, quos per alios, & vicaria opera, lege-
re sufficiat, eorumq; compendia tantum defumere. Verum hoc fieri nolim, præterquam in Argu-
mentis humilioribus, & Auctoris minoris pre-
iii: